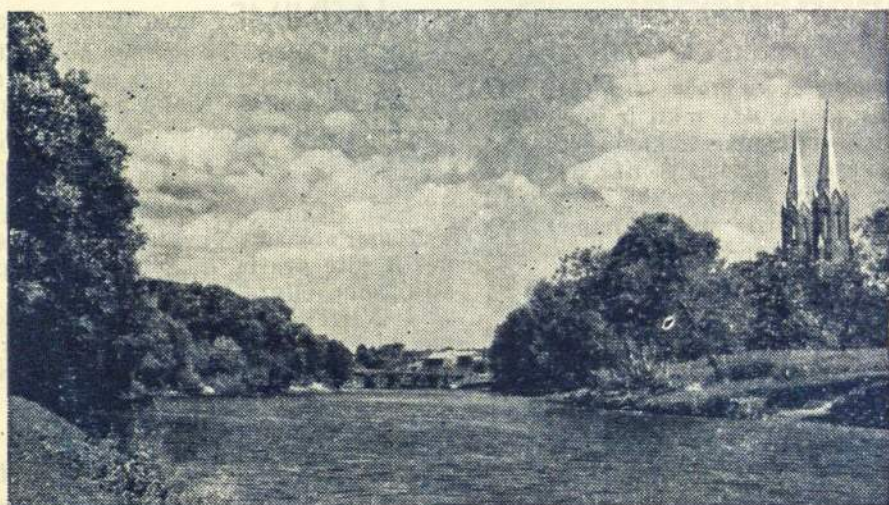

VILTIS

LIETUVIŲ IŠEIVIŲ JAUNIMO ŽURNALAS
VASARIO-KOVO MĖN.

Nr. 2 (12) 1936 m.

Šventoji ties Anykščiais.

MARCA REGISTRADA

Distilaria "VILNIUS"

DE F. CEMARKA

Rua Ubaldino do Amaral 66 - Teleph. 9-0184 - SÃO PAULO

Nuo 1935 m. gruodžio 8 d. São Paulo mieste veikia pirmas lietuvių fabrikas Brazilijoje gaminti visokiems alkoholiniams išdirbiniams, vynams, likeriams bei krupnikui, vardu Distilaria «Vilnius». Šio fabriko savininkas yra FELIKSAS ČEMARKA, Lietuvos apdovanotas diplomu ir medaliais.

Fabrikas yra nuolatinėje valdžios kontrolėje, pavyzdžiingai ir švariai įrengtas, prisilaikant visų higienos reikalavimų. Visi išdirbiniai yra analizuoti ir nuolat Sveikatos Departamento tikrinami.

Pirmutinio Lietuvių Fabriko "Distillaria Vilnius" tikslas — gaminti švarius ir sveikus gėrimus, nevarojant įvairių esencijų, kaip kad daro svetimtaučių dirbtuvės. Todėl: *Vynas ir Midus* daromi fermentacijos būdu, *Likeriai* su iš įvairių uogų ir žolių ištraukomis, *Krupnikas* daroma iš gryno medaus, *Midus* taip pat iš gryno medaus fermentacijos būdu, *Fernet* iš mediciniskų žolių.

Todėl tie visi išdirbiniai sveikatai yra nekenksmingi, o kiti net vartojami kaip vaistai, pav. Fernet, rumas, konjakas (su arbata) ir t. t. Kainos daug mažesnės, negu kitur, o perkantiems tiesiog iš fabriko daroma didelė nuolaida. Todėl visur reikalaukite ir pirkite lietuvių fabriko "Distillaria Vilnius" išdirbinius. Adresas: **Rua Ubaldino Amaral, 66**. Vykti bondėmis «Penha», «Belem», «Villa Maria» ir išlipti Av. Celso Garcia Nr. 310, o ten ant kampo ir ieškomoji Ubaldino Amaral gatvė.

Vokiečių fotografijų įstaiga.

"BERNARDO"

Įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė pildinime, o taip su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas nr. 103)
Tel. 4-5576 - São Paulo

Dr. ADOLPHO TAUBKIN

ADVOKATAS

(Diplomuotas S. Paulo Fakulteto)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.

Raštinė: **Rua Direita, 2** - 2-as aukštas salė 5.
Tel. 2-1629. Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 v. v.
Kalba lietuviškai.

DOMĖSI!**DOMĖSI!**

Naudokites gera proga.

Jei rengiatės sau guštą sukti ir norit parinkti geromis sąlygomis tinkamą vietą, tai kreipkitės pas Antonio Guerino, Rua Madre de Deus, 48 Nr. Moka.

Parduodami sklypai ir statomi namai ir ram išsimokėjimui, randasi geroje vietoje — netoli Lietuvių pr. mokyklos, susisiekiama puikus — tuojau prie pat sklypų kursuos omnibusai, elektros šviesa, greit bus pravesta vandentiekis ir kanalizacija.

Tad neatidėliokit, nes kainos tuoj pakils.

Pasiteiraukite — isitikinsite.

JAUNIME, tavo jauna dvasia visuomet reikalauja peno. Tu gyveni ne nien kūnu, bet ir siela. Tu privalai maitinti savo dvasią lietuvišku spausdintu žodžiu. Nieko nelaukdamas užsisakyk vienintelį Pietų Amerikoje jaunimo žurnalą

"VILTIS"

Tu jame rasi visada daug naudingų pasikaitymų, apysakų gražių vaizdelių iš savo gimtinės ir kitų kraštų, daug įdomių ir pamokinančių straipsnių, eileraščių, juokų ir kt.

«VILTIS» metams kainuoja tik 8\$000, pusmečiui 5\$000. | Lietuvą — metams 15\$000 pusmečiui 8\$000. | visas Amerikos valstybes metams 12\$000, pusmečiui 6\$000.

Pinigus siųsti:

"VILTIS" - Rua Aureliano Coutinho, 10
SÃO PAULO

V I L T I S

LEIDŽIA BRAZILIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO S-GA «VILTIS»

1936 metų Vasario - Kovo mėn.	Adresas: "VILTIS" Rua Aureliano Coutinho, 10 - S. PAULO KAINA: Metams 8 mlr., pusmečiui, 5 mlr. Amerikos valstybėse - metams 12\$000, pusmečiui 6\$000. Lietuvoje ir kitur metams 15\$000 pism. 8\$000. Atskiras nr. 1\$000.	Nr. 2 (12) Eina II metai
-------------------------------------	--	-----------------------------

SVEIKI SULAUKE ŠV. VELYKU!

ŠIANDIENINIS PASAULIS IR JAUNIMAS

Šiandieninio pasaulio vaizdas nerodo aukšto jo dorovingumo. Ką mes jame matome? Žmonės, suklaupę prieš turtą, garbina jį ir labai sumulkėja, žmogaus dvasia yra nešama kartu su visa jos negarbe purvinos aistrų srovės; sąžinė krypsta į ten, į kur pučia kad ir menkas vėjelis, ir nerūpestingai svaido jį per tvorą teisingumo ir padarumo principus. Eikite į platąjį pasaulį, ten susitiksime žmonių, įsipainiojusį į neleistinus darbus, neturinčių savo nuomonės ir tamsiems žygiams aukojančių paskutinius savo kilnumo likučius. Atidarykite pasaulinių salionų ir garsiųjų klubų duris ir pažiūrėkite kas ten dedasi.

Iš kitos pusės, pramonė ir prekyba negirdėti daugiau nieko, kaip tik apie lupikavimus, apie darbininkų priespaudą ir išnaudojimą. O jei mums būtų leista išmatuoti visą gylį ir dydį paslėptų darbų — kiek atidengtume piktadarysčių, nusizengimų pareigoms ir sulaužytų priesaikų bei pasizadėjimų!

Argi šiandien nėra tas laikas, kuris geru emė vadinti tai, kas bloga, ir blogu tai, kas gera?

Kai kas gal apkaltinti mus, kad mes per daug taip viską nujuodinom. Galimas daiktas. Bet mes esam giliai įsitikinę, kad tai, ką aprašinėjam,

yra tik labai netobulas paveikslas mūsų laikų, kurie taip pat nenori nieko daugiau klausyti, kaip tik savo valios ir savo reikalų. Imkim kasdienę

pasaulio spaudą, o ten daugiausiai vietos pašvenčiama apie skurstančias sielas, išsiskyrusias šeimas, iškilusių skandalus ir įvykusius nusikaltimus. Argi mūsų teatrose minios pasitenkinimui nerodoma blogiausios šio amžiaus ydos? Argi tarp mūsų maža yra drąsių vyrų, kurie nepaisydami nieko bando atidengti baisias žaizdas, kurios mus ėda, kurios skurdira mūsų tautą ir stumia ją į išsigimimą ir mirtį?

Žinoma, mes netvirtinam, jog dabar dorybė toks retas radinys, kaip priestvaninio gyvio liekanos. Dar visur mes rasime suaugusiųjų ir jaunuolių nepapeikimo gyvenimo, dar visur pamatysime gražių pavyzdžių, atsidėjimo ir pasiaukojimo siekiančio net heroizmo. Bet šitie pavyzdžiai yra labai ir labai reti.

Mūsų amžius yra tiesiog suaugęs su kūno smagumais.

Visur ir visame jis ieško prabangos, gero pragyvenimo ir pasilinksminimų. Nežiūrint kiek tai kainuotų, bet reikia *linksmitis*. Štai kas dabar pripildo žmogų, kas jį iškelia virš kitų!

Mes dar turime didelių artistų, vaisingų

Kun. Jeronimas Valaitis

«Vilties» remėjas ir prietelis Jam būnant São Pauly susitvėrė Šv. Cecilijcs choras, kuris vėliau persiorganizavo į Br. L. J. S-gą «Viltis».

Dabar kun. J. Valaitis klebonauja Gižų parapijoj.

"Pulkim ant keliu" jubiliejus

Kas iš lietuvių nepažįsta giesmės, kuri kas sekmadienį visų žmonių bažnyčiose taip iškilingai giedoma, kuri ne vienam tikinčiam žmogui pripildo akis ašaromis? Tai «Pulkim ant keliu», kuri savo turiniu ir melodija yra mūsų tautos religingumo požymiu, kurioje apsieiskia gyvais žodžiais mūsų tikėjimas, meilė ir viltis.

Šios giesmės autorius yra Kun. Antanas Strazdas — Strazdelis, gyvenęs dar prieš šimtą metų Lietuvoj, Kamajų parapijoj. Jis gimė 1763 m. birželio m. 12 d. Zarasų apskrity, Krifaunų parap. iš bėdnu valstiečių tėvų. Įsisventinęs į kunigus Antanas Strazdelis, visą savo sielą pašventė varguoliams; su jais gyveno, jėms padėjo, jėms eiles rašė, todėl neberekalo jis ir yra vadinamas liaudies dainium. Jo eilėse — dainose atsispindi vien tik plačių masių nuotaiką, jų kančios, ašaros ir džiaugsmas, todėl nenuostabu, kad žmonės jo dainas pamėgo ir jas dainuoti pradėjo. O kuomet Strazdelis parašė «Pulkim ant keliu», tai žmonės patys ją įvedė į bažnyčią ir po šiai dienai ji yra giedoma.

Kuomet ši giesmė tapo parašyta, tikrų žinių nėra, tik sakoma, kad pirmą syk ją užgiedojo

idėjomis, poetų, galingų diplomatų ir kalbėtojų, bet žmonių valdančių savo veiksmus, žmonių, kurie turėtų nepalaužiamų principų ir būtų jiems ištikimi kaip laimėj taip nelaimėj, kurie dėl teisingos idėjos pergalės būtų pasiryžę nukentėti — kur jų rasti? Suskaitykite juos ir būsite priversti pakartoti tą patį skausmingą šauksmą, kuris ištrūko iš Juoffroy lūpų: «Nėra žmonių!»

Mes turime įvairių organizacijų su gražiausiais tikslais, įvairių draugijų bei sąjungų, bet ar jose daug yra narių? Tiesa, šiame amžiuje *kiekybei* nenorima duoti daug vertės, bet ar kokybė yra reikšminga? Ar visi nariai dvasioje yra panašūs viens į kitą?

Tai gerai mato ir supranta visi psichologai ir politikai; jie mato kad senoji karta jau negali duoti daug naudos visai visuomenei ir jos ateičiai, todėl kreipia dėmesį į jaunimą, kurio rankose yra ateitis.

Jei kylančioji jaunoji karta gerai prisirengs rytojaus kovoms, jei ji išmeks būti dvasioje tvirtesnė, negu josios pranokėjai, ji nukreips tas grėšiančias baisias katastrofas ir mes pamatysime teisybę, tiesos ir laisvės triumfą.

Apie prisirengimo būdus pakalbėsime sekančiam numery.

SI. P.

P. PETRUI ŠUKIUI,

Br. L. J. S-gos «Viltis» Centro Valdybos nariui dėl jo mylimos motutės mirties išreikiame mūsų giliausią užuojautą.

Br. L. J. S-gos «Viltis» Centro Valdyba
ir «Vilties» Redakcija.

Kamajų bažnyčioj 1836 metais, kuomet ten buvo paskirtas naujas klebonas kun. Daukša ir kuris savo pirmą pamokslą pasakė apie Strazdą. Pamokslui pasibaigus žmonės užtraukė sutartinę «Pulkim ant keliu», kurią išgirdęs kunigas nustėbo, susigriaudino ir apsiverkė (Ateitis nr. 5 — 1935 m.)

Taigi šiais metais «Pulkim ant keliu» apvaikšioja savo šimtmetinį jubiliejų.

Kun. A. Strazdas — Strazdelis mirė 1833 m. Balandžio 11 d. Kamajuose.

Š-lė.

PAVASARIO PUMPURAI.

Vieną ankstyvą pavasario rytą, išėjau į miesto sodą — parką pasivaikšėti.

Rytas šiltas gražus — kaip vasaros. Beeidamas sustojau prie krūmų, kurie savo pumpurais viliojo mano akį.

Pumpurai, tarytum uogos! Tarytum žiedai! Apžiūrėjau juos atydziai.

Aplink tyluma. Saulutė — močiutė, kad šildo, tai šildo!... Tokioj jaukioj nuotaikoj senai bebuvau buvęs.

Daug, daug metų tam atgal aš grožėjausi tokiu pat pavasario rytu Lietuvoj, stovėdamas šalia alyvų krūmo...

Mintis, mintį audė. Kaip beratant — ritinys atsiminimų po mano kojų...

Įbedęs akis stoviu, žiūriu ir klausausi. Tylioj tylumoje, girdžiu kur-ne-kur «pakšt».. «pakšt»... lyg bučkis... lyg vasaros metu karosai prūdę «pakši» musėles gaudydami...

— Kas-gi tai galėtų būti? — manau sau.

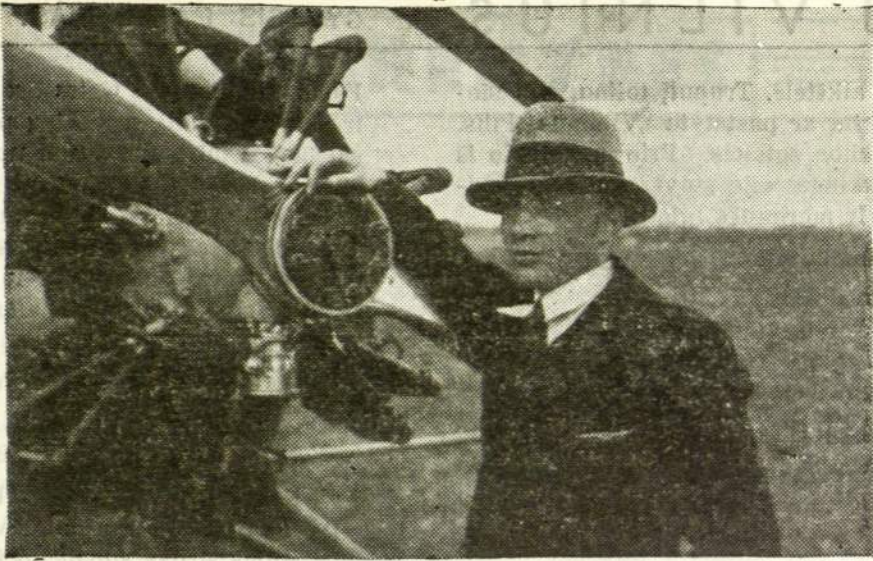
Gi — pumpurėliai lapelius skleidžia! Tikėsit, ar ne, bet taip yra! Prie kaitrios saulutės spindulių, jie plečiasi — raižosi, tarytum iš miego nubudę...

Pavasaris! Negyvoji gyvybė ir ta gyvybe alsuoja!

Man besidžiaugiant tais pumpurėliais, mintis nuskrido su sielos sparnais į gimtą šalį. Aš pasilikau vienai vienas tylioje tylumoje su puošte atsiminimų iš jaunystės laikų...

Juk ir aš kada tai buvau pumpurėlis ir džiaugiausi pavasariu. Gismantas.

P. St. Jurevičius prie autožiro.

JAUNIMAS IR

Lak. St. Jurevičius.

A V I A C I J A

Lėkėčiau, lėkėčiau, kad galėčiau, —
Paukščio sparnus, kad turėčiau!..

Žmogaus svajonės, pakilti į orą ir jame paskraidyti, atsirado gilioje senovėje. Daug žmogus dirbo, daug triuso padėjo, kol jo svajonės pradėjo realizuotis. Žmogui neužteko valdyti žemės, plačiuosius vandenius, jis troško būti valdovu ir berybės erdvės. Tačiau nelengvai davėsi erdvė žmogui pavergiami.

Pirmiausia žmogus pasidirbo sparnus, juos prisirišo prie rankų ir bandė plasnoti, manydamas paskristi, kaip paukštis, bet tie, beveik visi, bandymai baigdavosi nelaimingai. Žmogus krisdavo nė kiek nepasistumėdamas pirmyn. Tik tada žmogus suprato, kad sparnais plasnudamas neužkariaus erdvės. Jis nenuliūdo, nelaimingi atsitikimai jo neatbaidė. Jis dirbo toliau, ieškojo kitokių priemonių erdvei užkariauti. Jis išgalvojo oro pūslės. Jas pripildė šiltu oru ir jos jau pakėlė žmogų į orą.

Staiga žmogus nudžiugo. Tačiau kartu ir apsiriko. Žmogus negalėjo skristi ten, kur norėjo. Oro pūslės buvo vėjo žaislas! Kur vėjas pūte, ten pūslė su žmogum lėkė. Žmogus joje buvo bejėgis. Pagaliau jis pritaisė vairus ir pastato motorą, kuris duoda puslei trauką (žinoma, per ilgą laiką oro pūslė pakeitė savo formą ir konstrukciją. Iš oro pūslės išsivystė dabartinis oro milžinas ceplinas). Jau žmogus galėjo skristi, kur norėjo.

Tačiau oro pūslės judėjimas buvo per lė-

tas. Žmogus pasiryžo būtinai pralenkti paukštį. Ir ištikrų, tas jam pavyksta, kada jis padarė prietaisą, visai skirtingą. Tas prietaisas — lėktuvas (aeroplanas). Dabar žmogus pamatė, koks jis galingas! Paukščiai, toli gražu, nepajėgia jo pavyti, nepajėgia padaryti to, ką žmogus padaro su lėktuvu. Šiandien žmogus perskrenda 9104 klm. 600 mtr. tarpą be nusileidimo, pakyla 18 klm. ir 655 mtr. aukščio ir pasiekia tiesiog pasakiško greičio — 709 klm. ir 209 mtr. į valandą.

Visą, ką tik aviacija pasiekė per tokį trumpą laiką — dėka pasiryžusiam, pasišvenčiusiam jaunimui. Nėra to darbo, nėra tos idėjos, ko jaunimas negalėtų pasiekti. Pas mus yra daug jėgų, yra daug energijos, tik, deja, mes nemo-kam ją sunaudoti produktingam darbui.

Atkreipiant dėmesį į tai, kad aviacijai priklauso ateitis, mes, lietuviškas jaunime, negalime nuleisti rankų žiūrėdami į kitų darbus, bet turime pasaulio arenoje iškovoti sau atatinamą vietą.

Prie progos priminsiu, kad yra jaunimo, kuris į aviaciją žiūri kaip į kokį nepasiekiamą dalyką, nepasiekiamą mokslą, tačiau tokia nuomonė yra klaidinga. Dar kartą primenu, kad pasaulyje nieko nėra nepasiekiamo. Tik reikia noro, pasiryžimo, pasiaukavimo, darbo... Vienas pralaimėjimas — tik akstinas didesniui laimėjimui. Tad šią mintį turėdami, siekime to, kad mū-

MŪSU VILNIUS

GYVASIS PAVEIKSLAS.

Paprasta aikštelė. Truputį toliau, ant sienos matosi nupiešta ar pastatyta Vilniaus Pilis. Aplinkui auga kelios eglaitės. Prie paveikslo iš abiejų pusių tvarkinga eile stovi tautiškai pasipuošę berniukai ir mergaitės (choras).

Choras dainuoja

Į kovą, į kovą visi, kas tik gali,
nežiūrint į skaičių baltųjų arų —
į Vilnių, į Vilnių, tą mylimą šalį,
prie Gedimino, prie brolių savų!..

Jau pradėjus dainuoti, įeina vienas berniukas ir, žiūrėdamas į Pilį, klausosi. Paibaigus dainuoti, pradeda nuoširdžiai, išsilgusiu balsu kalbėti.

O Vilniau, seneli! Ar lauki lietuvių?
Tikies pamatyti iš remtus vaikus?
Plėšrusis erelis dar saugoja Pilį,
neleidžia lankyti Aušros mums Vartus...
Ar gali žmogus be širdies dar gyventi?
Ar gali dar plakti širdis išplėsta?
Vai ne! To nelaukim! Pagalbos tik šaukia
žiaurios priešo rankos skaudžiai paliesta...
Sulauksi, seneli, pavasario saulės,
sulauksi rūtelių vainiko gražaus:
ateis tavo sūnūs nuo Nemuno krašto
ir piktžolų dygį bematant išraus.

šų kolonija būtų pavyzdžiu kitataučiams, kad sparnuoti lietuviai ir čia išskleistų savo sparnus!

Redakcijos prierašas.

Ponas Stasys Jurevičius, lietuvis lakūnas ir Lietuvos Aero Klūbo narys, neseniai iš Lietuvos atvyko į Braziliją. Apsigyveno São Paulo mieste. Čia susipažinęs su visomis gyvenimo sąlygomis steigs lietuvių aero klūbą tais pačiais pamatais, kaip ir Lietuvoj, tik gail bus tas skirtumas, kad čia daugiau bus kreipiama dėmesio į sportikų pušę.

«Vilties» žurnalo redakcija iš savo pusės tą p. St. Jurevičiaus sumanymą kuo galėdama parems ir manom, kad ir mūsų jaunimas, ypatin-gai viltiečiai irgi tam dalykui pritars, tapdami klūbo nariais ar kitokiu būdu prie jo prisididami.

Pe to mum malonu yra viešai pažymėti, kad lakūnas St. Jurevičius įsirašė į nuolatinis «Vilties» žurnalo bendradarbius, tokiu būdu bendradarbių skaičius padidėjo ir žurnalas kas kart darysis turiningesnis ir įdomesnis.

Pabus Gediminas! Išgirs brolių dainą
ir skardų trimitą prie lūpų pridės —
sutrūks geležiniai retežiai nuo rankų
ir pergalės himnas aplinkui skambės.
Tad lauk mūsų, Vilniau, dairykis į Kauną,
kur Vilija šaukia pas brolius savus,
štai tiesia tau ranką lietuvių sūnelis —
valio mūsų Vilnius! Jis mums nepražus!..

Toli už scenos pasigirsta skardus trimito balsas. Berniukas nueina prie kitų ir visi suklaupia ant kelių.

Choras gieda arba sutartinai kalba

Neapleisk mūsų, Motinėle,
Kuri Aušros neapleidi Vartų!
Mums širdys sōpančios išgelė:
užtark užtarusi tiek kartų!
Taip daug gali pas Visagalį,
užtark vargingą mūsų šalį!..

Jonas Kuznickis.

Lietuvos kareivėliams.

Broliai Kareiviai! Spėkomis Jūsų
Nepriklausoma tapo Tėvynė mūsų,
Kada Jūs drąsiai žengėt pirmyn
Ir žeidžiami kruvini kritot žemyn.

Lietuvos žemė Jūs krauju laistyta —
Nepriklausomybėn jau atstatyta,
Užtai mes Jus gerbiam ir apdainuojam,
Jūs žygius minim ir vargus rokuojam.

Tauta per amžius nes'liaus Jis m'neti,
Nesiliaus Jūs garbei vainikus dėti,
Nes Jūs tą garbę sau užsitarnavot.
Kada Tėvynę mūsų iš priešų vadavot!

ELEONCRA R.

POŽEMINIAI «DANGORAIŽIAI».

Prancūzija Belgijos parubežiu rengia 325 pėdų žemės gilumoj statyt septynių aukštų «dangoraižius». Tai savo rūšies tvirtovės, kurių ruožas turi tiesis per 75 mylias. Tose tvirtovėse bus įrengtos visos mašinos bombardavimui orlaivių, sklaidymui nuodingų gazų, mėtymui granatų ir t. t.

IVAIRENYBĖS

LIETUVIS KARALIAUČIAUS UNIVERSITETO

ĮSTEIGĖJAS.

Dabar vokiečiai neigia lietuvių kultūrą, persekioja prūsų lietuvius ir dega pikėiu prie viso to, kas lietuviška. Tačiau istorija rodo, kad vokiečiai, kaip ir lenkai, daug yra iš lietuvių gavę, net pasisavinę jų genialius žmones.

Karaliaučiaus universitetas garsus. Įdomu tad, kas jį įkūrė? XVI šimtetyje, paplitus Liuterio tikybinei reformai Vokietijoje, didysis kryžiuočių ordeno magistras Irbrechtas Brandenburgiškis (1490 — 1568 m.) ryžosi pasinaudoti jų savo asmens naudai. Jisai priėmė Liuterio mokslą, o iš kryžiuočių žemių sukūrė Prūsų kunigaikštiją. Tai atlikęs Albrechtas ėmė rūpintis, kad Liuterio tikėjimas greičiausiai paplistų visame krašte. Jis sumanė įkurti universitetą.

Netoli Karaliaučiaus gyveno jaunas mokslininkas lietuvis Rapagelionis, kurs, be lietuvių ir vokiečių kalbos, dar mokėjo prancūzų, lotynų, graikų ir lenkų. Albrechtas su daug vokiečių mokslininkų jau buvo kalbėjęs, bet nė vienas jo sumanytam tikslui netiko. Jis pasisaukė Rapagelionį.

— Apie tamstą esu daug gero girdėjęs, — tarė Albrechtas. — Padėk man paruošti universiteto statutą ir užimk teologijos mokslo fakultetą.

— Gerai, kunigaikšti. Bet dėstysiu lietuvių kalba, nes Karaliaučiuje, Tilžėje, Klaipėdoje vokiečių mažai tėra.

Kunigaikštis sutiko. Mokslas turėjo būti dėstomas lygiai vokiečių ir lietuvių kalba.

Po poros metų (1544 m.) Karaliaučiaus universitetas jau veikė. Lietuvis Rapagelionis buvo pirmuoju teologijos skyriaus profesorium ir dėstė ne tik vokiečių, bet ir lietuvių kalba. Lietuvių studentų buvo nemažas būrelis. Ten pat mokinosi ir mūsų pirmasis rašytojas Martynas Mažvydas ir kiti.

Taigi Karaliaučiaus universitetą įkūrė lietuvis.

KASŽIN AR TEISYBĖ?

Laikraščiai rašo, kad Šveicarijos mieste Zurich, tulas profesorius L. Ruzicki (Rhuzitzki) po didelių pastangų ir kelių metų sunkaus darbo, sutvėrė naują chemiją iššaukimui atmainos harmono. Su šitos chemijos pagalba esą galima pakeisti gyvūno išvaizdą ir balsą. Pavyzdin, galima vištai išaugyt gaidžio skiauterę, plunksnas ir priduoť visą išvaizdą, ir priverst ją giedot gaidžio balsu, bet ji vistiek pasiliks višta ir eis savs pareigas, kaip ėjusi.

Žmogui, vyriškiui, bus galima priduoť moters išvaizdą ir balsą, o moteriai vyro balsą ir visą išvaizdą: išaugs jai ūsai, barzda, pavaritai, ir balso tonas virs tikrai vyrišku. Tik lytis liksis nepakeičiama. Tas esą bus galima padaryti su visais gyvūnais. Reikia tik užtektinai šitos chemijos primaišyt į maistą to gyvūno, kuris norima «perdirbt», ir tuom pačiu maistu tulą laiką jį šert.

TELEVIZIJA.

Garsusis išradėjas bevielinio telegrafo, Guglielmo Marconi dabar dirba ištobulinimui televizijos Suvienytose Valstijose, kad būtų galima perduot paveikslus tarp Suvienytų Valstijų ir Italijos. Kuomet darbas bus atliktas, Marconi yra tikras, kad Suvienytose Valstijose ir Itali-

joje pradės atsidaryti teatrai su paveikslų rody-mo stotimis, o turtingi namų savininkai ėia ir ten tokias stotis įrengs savo namuose.

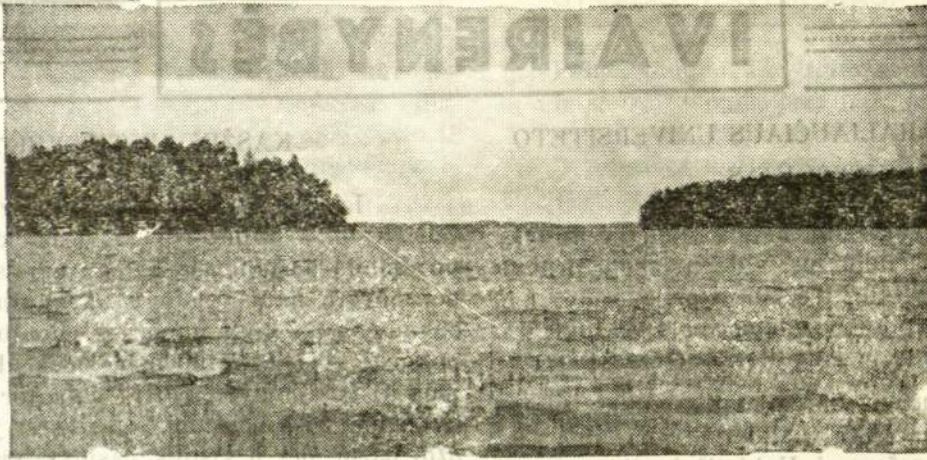
Kauno telefono stotis.

Skelbkitės

"VILTYJE"

Platelių ežero sąsiauris — vad. vartai.

KAIMIŠKA PROZA

Vladas Kirlys-Žvagutis

1.

Mirus Domininkui Ginkūnui, visą 8 ha ūkį pradėjo valdyti jo dukterė.

Mažoje Ginkūno trobelėje per žiemą poškėdavo staklės, kuriose sėdėdama Viktė didino savo kraitį, o nuo ankstybo pavasario ligi vėlybo rudens 8 ha pelkėtos žemės plote vikriai švaistėsi su įvairiais vyriškais darbo įrankiais.

Kai vakare sugrįždavo iš lauko Viktė ir plaudavosi savo pūslėtas, sukerpėjusias rankas, ant pečiaus pasigirdavo sausas senos moteriškos kosėjimas ir tylūs žodžiai:

— Pavargai, vaikelai, per dieną prie vyriško darbo. Jau reiktų tau pagalvoti.

Viktės motinos žodžius pertraukdavo kosulys, bet Viktė suprasdavo, ką motina jai nori pasakyti.

Dažnai apsiruošusi Viktė įėdavo klėtin, pasižiūrėdavo į margai numaliavotą skrynią, ir iš jos akių, kaip iš didžiausio šaltinio, pradėdavo veržtis karštos ašaros...

Ji viską gerai prisimena.

Jai rodosi, kad tas šiurpus įvykis buvo tik vakar.

Buvo vokiečių okupacijos laikai.

Šeštadienio vakare pabaigė dirbti skrynią dailidė Daunis, ir Viktė ją parsivežė namo.

Sugrįžusi susikrovė visą savo kraitį Viktė į numaliavotą skrynią ir nusisypsojo. Tai buvo laimingiausia jos gyvenimo valandėlė.

Viktė tuomet buvo įsitikinusi, kad netrukus parapijos klebonas po pamaldų pasakys: — Viktė Ginkūnaičia ir Steponas Grobys — užsakas

pirmas. Viktei tuomet buvo 21 pavasaris, ji buvo įsitikinusi ir džiaugėsi, kaip džiaugiasi 3 metų mergytė, gavusi nuo tetulės dovanų gražią lėlę.

Dar ilgai būtų krykštavus iš džiaugsmo Viktė, bet įėjusi kaimynė Baronienė jos svajones nutraukė.

— Ką čia dirbi, vaikelai?

Viktė nieko neatsakė. Ji Baronienės nepkentė, nes ši boba visame kaimė buvo laikoma energingiausia pletkininkė ir «blogų žinių» nešiojoja.

— Aš atėjau tau, vaikelai, pasakyti...

— Ką?

— Tik nenusigąsk!. Neverta dėl jo...

— Ką tamsta žinai? Sakyk!

— Aš norėjau pasakyti, kad Steponą germanai sušaudė... Vakare vakare, kai germanai buvo atsilankę kiaušiniuoti, jis su draugais juos apkūlė, o širyt atvažiavo daugiau germanų ir ji suėmė. Jis norėjo pabėgti ir... Prie Garveišių šilo... buvo nuėję vyrai... Jis guli... kruvinas... krūtinė ir galva...

— !!!!

— Neverta sielotis... tegul nespriešina valdžiai... dabar tokie laikai, kad tuo...

Viktė iš karto netikėjo, bet paskiau pati savo akimis pamatė: tikrai...

Jai tuomet buvo 21 pavasaris.

Ji gerai prisimena...

Jai rodosi, kad tik vakar, ji bėgo su išdrikusiomis kasomis į mišką, kad tik vakar jautė eglų kvapą ir tarp žydinčių pievos gėlių, žolėje matė.

2.

Laukuose diktatoriškai viešpatavo pavaris...

Ore vėjas, kaip inteligentiškas kavalierius, ramiai šoko fokstrota, o gėlės visus nemokamai vaisino odekolonu...

Viktė, prisirišusi dobilienoje arklius, ėjo namo.

Ji galvojo: nuo to laiko prabėgo 11 metų, o jai tada buvo 21 pavasaris. 11 ir 21 jau 32, arba mergaitės metų skaičius, kurio sulaukusias dvidešimtojo amžiaus vyrai senmergėmis vadina...

Viktei, kaip ir kiekvienai mergaitei, senmergės vardas buvo baisus... Ji senmergės vardą ir ištarti bijojo...

Tik viena mintis Viktę šiek tiek ramino: 8 ha žemės, šiek tiek tokios trobelės ir pilnos skrynios audeklų dar gali pavilioti kokio nors vyro širdį... Ji tikėjosi...

Apylinkėj visi žinojo, kad Viktė laukia jaunikio... žinojo, kad jos skrynios pilnos raštuotų audeklų ir 8 ha atstoja 8.000 litų...

Viktė tai žinojo ir kai kurioms savo draugėms išsitaravo:

— 18 met. mergytės turi tik lakerkas, ilgus smailai nukarpytus nagus ir... nukirptas kasas, o aš...

Ji toliau susilaikydavo ir kalbą nukreipdavo kiton pusėn... Ji buvo kukli...

Vieną vakarą, kai Viktė apsiruošusi plovėsi savo pūslėtas, sukerpėjusias rankas ir ant pečiaus pasigirdo sausas kosulys ir įprasti žodžiai:

— «Vaikeli, pavargai... Jau reiktų tau pagalvoti»... — prasivėrė lūšnelės durys, ir į vidų įėjo kokių 22 metų vyras, sunkiu čemodanu nešinas.

— Labas vakaras!..

— Per amžius, amen!.. — atsiliepė grįždamosi į duris Viktė.

— Ar negalėčiau pernaktoti? Esu pakeleivis ir labai pavargęs...

Viktė abejotinai pažiūrėjo į 22 metų amžiaus vyruką ir paprašė parodyti pasą... Viktė žinojo: kas turi pasą — geras žmogus. Nepažįstamasis išėmė pasą, ir Viktė perskaitė du žodžius: Adomas Vijurkas.

Naktoti priėmė.

Po vakarienės Vijurkas nusipasakojo, kad jis neseniai grįžęs iš kariuomenės, kad turįs Panevėžy gerus namus ir kad esąs dar... nevedęs. Sakydamas, kad esąs nevedęs, Vijurkas pažiūrėjo į Viktę. Ji nuraudo. Ji buvo nebe 18 metų mergiotė, bet 32 pavasarių merga.

Pernakvojęs Vijurkas išėjo. Abiem moteriškėm Vijurkas patiko, o Viktės širdy paliko pėdsakus. Juk jis dar nevedęs... Viktės motina iš karto į svečią žiūrėjo piktai, bet paskiau jos nuomonė pasikeitė. (Kai išgirdo, kad neženotas!).

Mat, svečias įėjęs ne «tugul bus pagarbintas» sakė, bet kažkokį pagonišką «labas» (kunigėlis per pamokslą aiškino, kad kas «nekatalikiškai» sveikinasi — blogas žmogus).

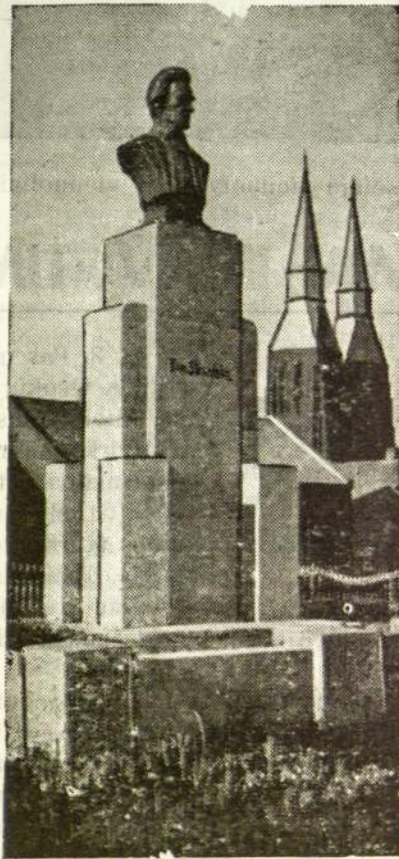
Viktės širdis jautė, kad pakeleivis į ją «gražiai» pažiūrėjęs, ja susidomėjo...

Viktės širdis tai jautė, o pavasaris tikrą audrą 32 metų gėminos širdy sukėlė.

Aplink visiems į akis lindo pavasariškos gėlės, žaliuoją laukai, o Viktės vaizduotė visuomet stovėjo 22 metų pakeleivis, jo juodi ūsiukai ir apytamsės akys.

Viktės širdis neapsigavo...

Praslinkus sąvaitei, Vijurkas vėl apsilankė. Tik dabar nebe kaip pakeleivis, bet kaip tikras svečias ir atėjo ne vienas, bet su miestelio vilnakaršės savininku Girėium.

Kun. Strazdelio paminklas

Kamajuose.

3

Kai kas sako, kad sensitelėjusios mergaitės meilė esanti į pavėlavusį traukinį, kuris stengiasi būtinai laiku ateiti į stotį, nežiūrint kokia kaina.

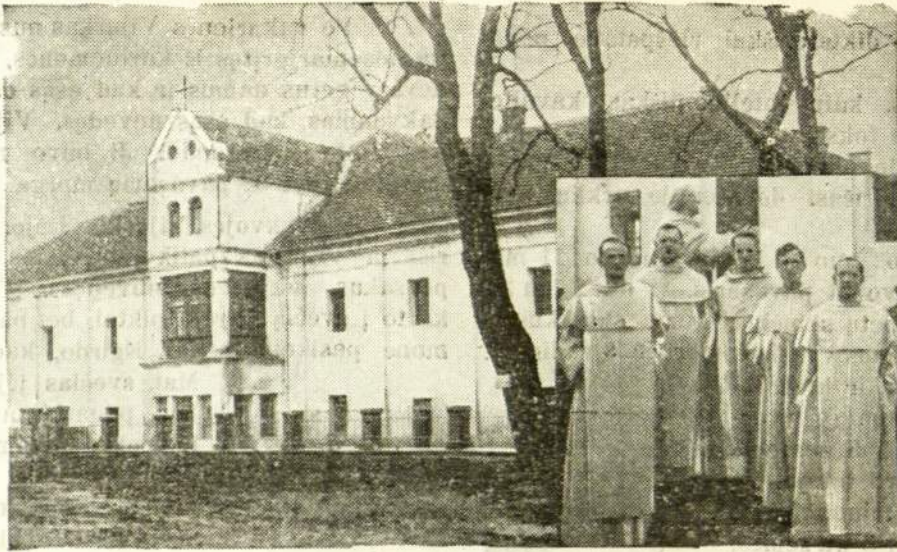
Aš to negaliu tvirtinti: mažokai praktikos turiu, bet kad Viktė visa širdžia pamylėjo buvusį «pakeleivį» ir jaunikį Vijurką, tai grynas faktas.

Vijurkas irgi įsimylėjo...

Tiesa, jis įsimylėjo ne tik Viktę, kiek 8 ha ir kraitį, bet būdamas gudrus «diplomatas» apie tai Viktei nesakė. Jis tik visuomet aimanavo, kad be jos gyventi negalįs...

(Pabaiga sekančiam numery).

Raseinių vienuolynas ir vienuoliai.

PASILINKSMINIMAI IR ŠVIETIMAS

Parasė

stūd. Pr. Razma.

I Pasilinksminimai.

Žmonės jau senovėje, prisirinkę užtekinai maisto ir, turėdami liuso laiko, ruošė įvairias iškilmės ir pasilinksminimus. Dauguma tų iškilmų, šokių buvo tam tikros tikybinės apeigos, kurios amžių bėgy virto vien tik žmogaus linksmumo ir pasitenkinimo išreiskimas.

Jaunimas ruošia daugybę pasilinksminimų: vakarėlių, gegužynių, šeimyniškų šokių ir t.t. Dauguma tų pasilinksminimų nėra tokie, kaip iš fikrųjų reikėtų. Mes daug norime iš pasilinksminimų pelnyti, o nesirūpiname jų pagerinti.

Pasilinksminimai turi būti: 1) įdomūs ir įvairūs, 2) linksmi, 3) draugiški, 4) tvarkingi ir 5) rimti.

1. Pas mus daug pasilinksminimų neįdomių ir publika ateina tik pašokti, pafirtuoti, bet ne pasigerėti. Šokiai nėra kenksmingi žmogui, jei nedaug ir tvarkingai šokama. Todel vengti šokių (kodėl vengti, jei nėra kenksmingi? — Red), o įvairinti kitu kuo programą. Pajvairinti gegužynių programą sportu, loterijomis, įvairiomis štukomis, o ypač žaislais. Gegužynių vieta turi būti skoningai papuošta.

2. Linksmumas pataiso žmogaus apetitą, stiprina sveikatą. Pasilinksminimai turi būti linksmi ir gyvi. Pasilinksminimų vedėjas negali būti koks nors surūgėlis.

Jei mes į pasilinksminimus įdėsime daugiau darbo, daugiau savos iniciatyvos, tai jie palinksmės ir kiti jais tik galės pasigėrėti.

3. Pas mus pasilinksminimuose dažnai atsiranda vlsokių nesusipratimų dėl nedraugiškumo. Inteligentas nenori žaisti su kaimo mergele ar atvirkščiai ir tuoj kyla antagonizmas. Čia skirtumo neturi būti.

4. Mūsų pasilinksminimai dažnai iškrikę, jokios tvarkos. Mes į tvarką mažai tekreipiame dėmesį. Tačiau, nuo tvarkos viskas priklauso. Daugiau tvarkos, daugiau reklamos, o mūsų gegužynėms ir kitais pasilinksminimais galės pasigėrėti.

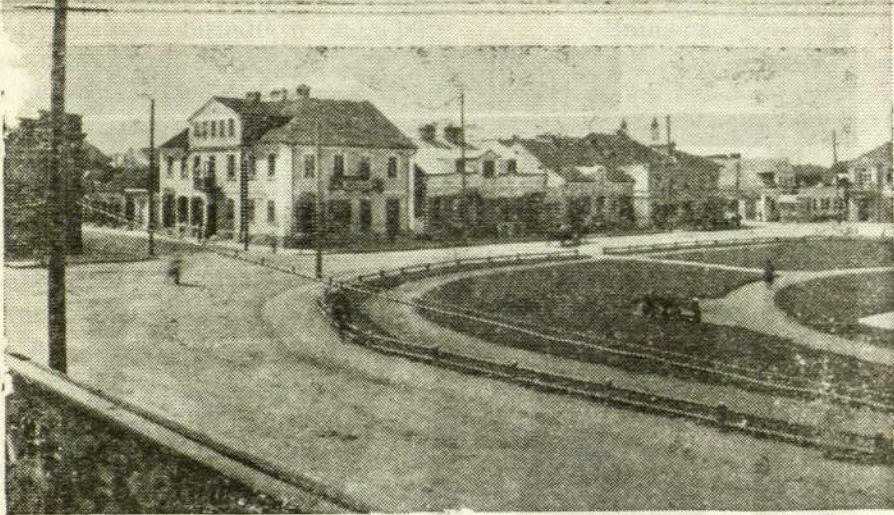
5. Gegužynė turi būti rimtai suruošta. Gir-tiems joje nevieta: jie tik trukdė malonų linksmumą. Iškilę dalyvių tarpe ginčai turi būti greit ir rimtai likviduojami. Naujoviški šokiai neturi rasti vietos mūsų pasilinksminimuose!

II Švietimas.

«Mokslas — galybė». Šiandie mokslas daro stebuklus. Reikėtų stengtis, kad jaunimo vadaikiekvieną progą išnaudodami supažindintų jaunimą su to galingojo mokslo bent nuotrupomis. Kalbėdami apie jaunimo švietimą, nemanome, kad visi jaunuoliai-ės galėtų gimnazijas baigti, universitetus lankyti... Ne! Švietimo tikslas — pripratinti jauną žmogų gerbti ir pamėgti tą mokslą, supažindinti su tautos praeitimi, suprasti žmogaus buities esmę, visatos santvarką, pamėgti ir tikrai mylėti knygą ir įpratinti ją skaityti. Taip supratę švietimą, turime sunaudoti progas, kiekvieną mažą patogią valandėlę jaunimo švietimui. O tų progų yra labai daug! Štai pasilinksminimai. Kiekvienoj gegužynėj, kiekvienamė vaka-

J A U N E S N I E S I M S

Marijampolė. Dr. Basanavičiaus aikštė.

rėlyj turėtų būti paskaita. Paskaitų rengėjai—mokytojai, studentai, šiaip inteligentai. Tik juos kvieskite, o jie visuomet sutiks paskaitą paskaityti. Paskaitos turi tęstis ilgiausia valandą. Po paskaitų visuomet leisti diskusijas ir atsakyti į klausimus.

Apie ką skaityti? Kuo jaunimas nustebinti? — Paklaus gal nevienas. Jokių didelių gudrybių nereikia. Savo gudriomis paskaitomis mes atpratiname jaunimą jų klausyti. Ogi štai paskaitoms medžiaga. Gegužynėje orkestras groja, jaunimas linksmas, gerai nusiteikęs. Nusink gražų žiedelį, paaiškink apie jo sudėtį, tikslą, apsisavinimą; išrauk žolelę su šaknimis, paaiškink lapo svarbą, šaknies reikšmę, stiebo tikslą: maitos esmę; sugavai vieną kitą vabzdį, aiškink apie juos, papasakok skirtumus tarp stuburių ir bestuburių gyvių... Štai gamtos paskaitos. Aiškinti galima yiskas. Temos gali būti tokios: griaustinis ir žaibas, augalo gyvenimas, vandens galybė, žmogus, gyvuliai ir kitos.

Sutemo. Danguje žiba milijonai žvaigždžių. Gerą progą ką nors iš astronomijos paaiškinti. Temos: dangaus kūnų pažinimas, saulė, mėnulis, pasaulio sutvėrimas.

Choras, ar visas jaunimas, dainuoja patriotinę dainelę, — progą ką nors iš Lietuvos istorijos papasakoti, paaiškinti mūsų valstybės geografinę būklę, priminti Vilniaus klausimą. Temos — Lietuvos sostinė, senovės lietuviai, lietuvių kovos senovėje, Lietuvos Nepriklausomybės pirmos dienos, piliečio priedermės, kitur ir pas mus, Lietuvos upės ir t. t.

Gražus skaitymas atstoja paskaitas. Skai-

tyti tokius straipsnius ar ištraukas iš knygų, kurios nebūtų nuobodžios ir tiktų tam momentui. Tokie straipsniai gali būti labai linksmi, juokingi pasakojimai, surišti su koku nors istoriniu ar kitu nemažu įvykiu, didelių žmonių biografijos, jų vargai apie knygų skaitymą. Laikraščių ir laikraštinių gyvenimus. Po kiekvieno perskaityto straipsnio daryti paaiškinimų. Perskaitęs žymaus mokslininko ar rašytojo biografiją, paaiškink apie mokslą, apie jo reikšmę.

Kiekviena štuka, kiekvienas fokusas yra mokslo išdava. Tad panaudokite progą. Štai šokimas į aukštį gali duoti paskaitai temą iš fizikos, pav. išcentrinė ir įcentrinė jėga; kas nors akis «mulina», jei gali tuoj papasakok: delko gali akių mulinimas įvykti, papasakok apie su gestiją ir t. t.

Ir tik tokiu būdu galima linksmintis ir sviestis.

Ponių ir Panelių dėmesiui!

Eikite kirpti ir garbanuoti savo plaukus tik į lietuvių moterų saloną

“POLLA”

Kerpame ir garbanuojame plaukus sulig paskutinės mados.

Didelis prityrimas garbanavime «Permanente», garantuotas dešimčiai mėnesių.

Kainos nuo 10 iki 20 milrešų.

Antrašas: Rua José Paulino, 94.

Tik neužmirškite!

J A U N E S N I E S I E M S

«Ir mes norim į mokyklą».

ALKANAS DRAUGAS.

Mokykloje ilgoji pertrauka.

Visą pamoką išsėdėję vaikai sujudo. Vieni trukčiagalviais išlėkė į saulėtą kiemą, kiti dar švaistėsi aplink suolus, tretį ieškojo iš namų įdėtų priešpiečių ir išvynioję iš didelių laikraščio lapų rengėsi valgyti.

Antanukas jau seniai kentė savo alkį. Tiesa, valgyti per daug jis nenorėjo, bet motutės taip skančiai suruošti priešpiečiai vis labiau ir labiau kvėpėjo. Šiandieną jau išvirė tokį didelį kiaušinį ir įdėjo dvį nemažas pyrago sviestu užteptas riekes.

Ištraukė didoką punduką ir nuviniojo virtutę.

— Bet motutė liepė prieš kiekvieną valgymą persižegnoti, — dingtelėjo jam į galvą.

Persižegnoti jam tai nėko, bet čia taip nejauku. Rodos, visi tik į jį ir žiūrės.

Dar kartą pažiūrėjo į priešpiečius ir apsidairė. Kas ten į jį žiūrės. Visi jau beveik baigė valgyti. Tik vienas Jonukas, stovėjęs prie klasės atviro lango, nusigrįžo nuo jo ir rengėsi išeiti.

Antanukas pažiūrėjo į jį.

Jonukas — pagiry gyvenančios našlės sūnus. Jo tėvelis, sako žmonės, iš karo negrižo, o motutė nuo to laiko turėjo viena vargti ir pragyventi sunkiai uždariaudama.

Vasarą padeda jai ir Jonukas. Dažnai matyti, kaip jis su savo motute nuo pat ankstyvo ryto jau sukinėdavosi darže tarp lysių, daržovės

prižiūrėdavo, ravėdavo. Kartais rudenį, vos tik apie pusryčius, žiūrėk, jau našlė su Jonuku neša į turgų krepšelius uogų, grybų.

Žiemą jau blogiau. Jonukas į mokyklą eina. Reikia viena kita knygutė nupirkti. Kartais ir mažiau pavalgius pabūti tenka.

Antanukas apie tai truputį namie buvo girdėjęs.

Ir dabar, kai tik jis nusigrįžo, jam atrodė, kad Jonukas tik į jį ir težiūrėjo.

— O gal jis valgyti nori, — pamanė.

Jonukas nuėjo prie kito lango ir vėl sustojo.

— Aš jam atiduosiu vieną riekutę, — pagaliau tarė jis tyliai ir vel apsidairė.

— Jonuk, eik čia, — pašaukė galų gale jis draugą.

— Aš tuoj ateisiu... — nedrąsiai atsakė Jonukas, matyt, lyg gėdydamasis priėti.

— Eik čia, ką aš tau pasakysiu...

Pagaliau Jonukas nedrąsiai priėjo.

— Jonuk, aš pas tave vasarą dažnai nueisiu, aš nunešiu tau gražių knygų, jų daug turiu! — pasakojo Antanukas.

Tuo kartu jis ranka atkišo riekę pyrago.

— Aš nenoriu... — nuraudęs atsakė.

— Aš vistiek nevalgysiu, valgyk Ir kiaušinio dar pusę duosfu, — tarė Antanukas.

Kaip buvo gražu, kai vargšas Jonukas,

(tąsa 000 pusl.)

Romanas per radio / *Vytautas Alantas*

Amerikietė pasišaukia tarnaitę ir sako jai: — Manęs niekam nėra namie. Jei kas klaus, pasakyk, kad aš išvykau į pajūrį.

— Gerai, panelė.

Tarnaitė išėjus, ji vėl telefonuoja radio stočiai: ne, atsakymo erdvė dar nedavė, o, gal, ir niekados neduos...

Amerikietė prieina prie veidrodžio ir atsidėjus žiūri į save. Ji visai panaši į tas Amerikos gražuoles, kurių tiek daug Andriusis yra matęs kine: liekna, aukšta, geltonplaukė, pilnais patikėjimo judesiais ir naiviomis, bet kartu šurkščiomis akimis. Bet šį kartą akys veidrodyje spindi piktumu ir paslėptu įžeidimu. Kartais per jas perbėga ironijos šešėlis, lūpų šypsena šiek tiek susvėlnina jų išraišką, bet neilgam: vidinė tragėdija, kaip požeminis šaltinis, vėl ištryška iš po ilgų blakstienų. Didelis elektros sietynas tyliai spinduliuoja veidrodžio gilumoje. Iš užpakalio apšviesti plaukai blizga, kaip sustingusios bangelės ant jūros paviršiaus. Ji perbraukia juos savo ilgais pirštais ir nūsiskuta nuo veidrodžio, tartum būtų visiškai įsitikinusi, kad tas jos gražumas niekam nereikalingas.

Paskum amerikietė nekantraudama išėina į koridorių, liftu pakyla į paskutinį aukštą ir nuo stogo aikštelės ima dairytis po pragariškomis liepsnomis apšviestą miestą. Keturkampės piramidės su apšviestais langais, tartum nusagstytos deimantais, stiebiasi į dangų. Apačioje, kaip gliuose, elektros apšviestuose kanaluose, juda juodos žmonių srovės. Ant stogo beveik visiškai ramu. Iš apačios vos-nevos girdėti milžiniško miesto niurnėjimas.

Amerikietė susimąsčiusi ilgai žiūri į didįjį miestą. Kas jai iš tų dangoraižių ir aukso, sukrauto jų požemiuose, jei jame nėra to žmogaus, kuris galėtų pripildyti jos gyvenimą? Tos milžiniškos geležies ir stiklo masės, kuriuose virte verda gyvenimas, jai atrodo, kaip atkastą mirusio miesto liekanos. To miesto širdis panaši į anglies gabalą, kurį jai galėtų atgaivinti viena mažutė mylimo žmogaus širdis. Tos šaltos reklamų šviesos, jei būtų šalia mylimas žmogus, galėtų virsti Pietų padangės saulės spinduliais. Ji nusileistų su juo į apačią ir, apsvaigusi alsuotų didelio miesto ritniu, o dabar.. dabar nieko.

Amerikietė iskėlė ranką. Ji kartą matė, kaip darbininkai, statą dangoraižius, sveikina New Yorką.

— Būk laimingas, didysis mieste! Tavo duktė siunčia tau paskutinius linkėjimus!

Nusileidus į 27-tąjį aukštą, amerikietė pasukubomis ima rašyti laišką:

“Brangusis Tėve! Aš važiuoju pasivažinėti. Jei kas atsitiks, nebausk manęs žiauriai: gal būt, kitaip aš negalėjau padaryti. Aš Tave labai myliu, bet į mano gyvenimą atėjo kita meilė, kurios aš alkana ir kuri mano automobilio vairą gali pasukti iš kelio.. Jokių nemalonumų Tu neturėsi: juk kasdien žūva šimtai žmonių per automobilio katastrofas. Tu man daug kartų dovanojai mano kvailybės neprašomas, bet šią mano paskutinę aš prašau Tave dovanoti...”

Andriušio palaidos fantazijos rezginius staiga nutraukė tas pats erdvėje praskambėjęs žodelis «come». Jis greit sutvarkė priimtuvą ir ėmė užrašinėti:

“Paskutinį kartą telegrafuoju atvažiuok stop tu mane įžeidei kaip tik galima įžeisti moterį bet tau atleidžiu stop nežinau kur tu dabar esi bet mano širdis jaučia kad tie žodžiai tave pasieks stop mylimos apleistos širdies balsas turi būti girdimas visur stop tu mane apleidai bet aš nebeturiu jėgų pykti stop jei neišklausysi to mano balso gali išgirsti liūdnesnių žinių stop telegrafuok man”.

Mylinčios, nukamuotos širdies balsas klausojo po erdvę, ieškodamas kitos širdies.

«Argi čia būtų mano amerikietės paskutinė radiograma? — pagalvojo nustebejęs ir susijaudinęs radio telegrafininkas. — Ir netikėk žmogus atsitikimu...».

Rytą Andriusis išėjo namo. Jį pakeitė kitas radio telegrafininkas. Tačiau, ta keista erdvė ir jo paties fantazijos supinta istorija jam nedavė ramybės visą dieną. Jo mintys visą laiką atkakliai grįžo į 27-tąjį aukštą. Aiškų daiktą, tas aukštas ir amerikietė buvo jo vaizduotės padarai, bet radiograma buvo realus dokumentas. Negalėdamas sulaukti savo tarnybos pradžios, Andriusis telefonu paklausė savo bendradarbį, ar nėra kokių sensacijų. Šis atsakė:

— Nieko ypatingo. Tik Reuteris pranešė, kad per automobilio katastrofą žuvo kažin kokio Amerikos milijonieriaus dukte. Agentūra priduria, kad į tą raikalą įsikišusi policija, nes katastrofos priežastys esančios labai neaiškios.

— Tikrai? — suriko į vamzdį Andriusis. Andriušio bendradarbis ėmė juoktis:

— Aišku, tikrai. Pats žinai, Reuteris sensacijų iš piršto neišlaužinėja. Bet aš nesuprantu, ko taip jaudiniesi. Gal, ta amerikietė buvo tavo giminaitė?..

Andriusis neatsakė nieko ir pakabino vamzdelį. (Galas).

M A R G U M Y N A I

Žydo pasakojimas.

Nu, žinot, ar nežinot, o aš žinoj. Buvo Herr Gott (D'ėvas) ant viso svieta, ale jam nobodo būt vienas ir jis sutvorino ant žemai «joitis», poikštis, žuvis, silkes ir ant visam tam «bosu», padarė Adomu. Tokiu vyru kėp aš: su barzda, su peisachais, su cicalais...

Tas Adomas buvo geras žmogus. Vaikšto jis po didelį sodą veinu dieną, vaikšto antru deinu ir jam pasidarė nuobodu. Eina jis pas Herr Gott ir sako:

— Herr Gott, man nobodu. Aš negali teip gyvint. Aš vienas. Žiūrėk — joitis tur joitukaitę, ožys — ožkaitę, avinas — avukę, šoo turi kalaitę, o aš neiko neturu.

Herr Gott pamislino, pamislino ir vieną dieną sutvorino Jieva... Eva.

Pamatęs Adomas Eva, laboj apsidžiaugė. Jam buvo labej smagu. Jiedu vaikščiojo, vaikštojo ir nieko. Viskas buvo gerai. Ui... kep gerai!.. Dabar tik pas nudistus teip gerai...

Nu. Veina syki eina ponia Eva per rojų ir pamato žoltį. Tai toks vabalas kėp gyvatė ir į vidurį tupi velnias.

Tas žoltys turi užrietęs odegą ant obolių medžio ir šaukia jai:

— Pts, pts... ponia Eva! Tu tokia graži ir raudona ale dar būtum gražesnė, jeigu tu suvalgytum šito obolį. Tu žinotum ką tavo «frentas» Adomas mislija. O jis mislija — tai kėp mislija. Aš žinoj kėp jis mislija. Suvalgyk šito obolį, ir toj visko sužinosi...

Eva mislijo, mislijo ir užsinorėjo žinoti ką jos Adomas mislija. Ji paėmė obolį, nukando jam

(tęsa iš 186 pusl.)

pilnomis džiaugsmo akimis, valgė taip skanias, dar pirmuosius tokius savo gyvenime priešpiečius.

Pasibaigus šios dienos pamokoms Antanukas su Jonuku, lyg didžiausi draugai, bėgo iš mokyklos namo.

Antanukas vis pasakojo apie savo knygutes, žaislus, gražius varinius kareivėlius, sidabrinę triūbelę, bugnelį, apie savo šuniuką Murzį ir katinuką Rainutį. Pagaliau Antanukas papasakojo, kad dabar kiekvieną rytą vis atsinesias dar daugiau pusryčių.

Priėję kryžkelę juodu išsiskyrė.

Petras Kondratas.

ir eina pas Adomą. Ale ji nieko nežino. Ir pamislijo gi apie Adomu labai negerai. Nu, tai ji doda dabar Adomui pusę obolio. Adomas nukando ir jam pasidarė sarmata. Ir jis pamislino tą patį ką Eva mislino. Abudu susarmatavę pasikavojo.

Ateina Herr Gott į rojų ir šaukia Adomu.

— Ei, Adome, kur tu?

— Ei Adome, Adome, kur tu?

— Aš čia, Herr Gott...

— O ką tu čia veiki? Ko tu pasikavojęs?

— Man sarmata...

— Kam tau sarmata?.. klausia Herr Gott...

— Ui, aš neturiu chalato, nei pidžiamos...

Pirmas girtuoklis: — Ot, gerai, kad mano žmona nežino, kur mudu vakar buvome. Kitaip ji man užkurtų pirtį.

Antras girtuoklis: — O kur mudu buvome?

Pirmasis: — Ot, šito ir aš negaliu atsiminti.

— Prie kokių mokesčių priklauso šunų mokesčiai, prie tiesioginių ar prie netiesioginių?

— Aišku, kad ne prie tiesioginių.

— Kodėl tu taip manai?

— Todėl, kad tie mokesčiai imami ne tiesioginiai iš šunų, bet iš jų savininkų.

Mokytojas: — Pasakyk man, Joneli, kaip vadinasi tas paukštis, kurio dabar jau nebėra pasaulyje?

Jonelis: — Višta, ponas mokytojau.

Mokytojas: — Kaip tai višta? Argi vištų nebėra?

Jonelis: — Nebėra, ponas mokytojau — vakar mama išvirė paskutinę.

Mokytojas: — Vytuk, ar žinai nepaprastą Lietuvos žvėrį?

Vytukas: — Krokodilas, ponas mokytojau!

Mokytojas: — Bet juk Lietuvoje nėra krokodilų?

Vytukas: — Užtat, jei būtų, tai jau būtų nepaprastas.

Kas yra filosofija?

Vienas tėvas išleido savo sūnų į aukštus mokslus. Grįžus iš mokyklos per atostogas tėvas klausinėja sūnaus, ko jis išmoko.

— Daug, — sako sūnus, — aš išmokau: matematikos, geografijos, istorijos, filosofijos ir tt.

Žodį «filosofija» tėvas pirmu kartu išgirdo, todėl jam buvo žingaidu plačiau apie tai sužinoti. — Pasakyk man, kas gi yra ta filosofija?

— Gerai, — sako sūnus, — štai ant stalo trys kiaušiniai, matai?

— Matau, trys.

— Sulyg filosofijos, tai čia dabar yra penki.

Tėvas trauko pečiai ir stebisi, kaip tai gali būti penki iš trijų.

— Mat, filosofija aiškina, kad kur yra trys, ten yra ir du, nes trys be dviejų negali būti. Tokiu būdu, turime tris ir turime du, kas sudaro penkis.

Tėvas pakasė pakaušį ir paėmęs nuo stalo tris kiaušinius sako:

— Dabar suprantu. Aš imu šiuos tris, juos ir suvalgysiu, o tu, sūnau, pasiimk tuos du filosofiskus sau ir ką nori daryk su jais.

“M.”

Neleistina taip sapnuoti.

-- Ar žinai, Pilypai, ką aš praėjusioj naktį sapnavau?

— O iš kur aš galiu žinot.

— Aš sapnavau, kad tu man nupirkai žiedą su deimantine akia.

— Tokiuose bloglaikiuose, kokiuose dabar gyvename, toki sapnai neleistini, ir daugiau taip nespauok.

===

— Aš dedu savo galvą, kad pragaro nėra.

— O aš dedu savo piniginę už tai, kad jis yra.

— Bet juk tavo piniginė visai tuščia!

— Žinoma, bet juk tavo galva dar tuštesnė.

===

Žinai, aš turėjau tokį greitą arkli, kuris pusę valandos galėdavo bėgti kartu su traukiniu — giriasi vienas čigonas.

— Et, tai niekis, — sako kitas.

Aš turėjau tokį arkli, kuriu niekas nepavydavo. Kartą mane užklupo lietus. Mano sartis taip pasileido lėkti, kad lietus negalėjo mūsų pavyti. Tuo tarpu per penkiasdešimt žingsnių pasikui mus bėgęs šuniukas visą laiką plaukė vandeni.

GALVOSUKIS

Trys rusai prie vienos upės laiko vieną mažą laivelį pervežimui norinčių į kitą upės pusę. Štai ateina trys lietuviai ir prašo juos pervežti. Rusai sutinka, bet su sąlyga:

- 1) Laively gali sėdėti tik du asmenys;
  - 2) Pasilikus krante rusams daugiau, negu lietuvių, rusai turi teisę lietuvius nužudyti;
  - 3) Tas pats ir kitam upės krante;
  - 4) Pasilikus krante lietuviams daugiau, lietuviai nieko nedaro;
  - 5) Laivelis vienas be žmogaus neplaukia.
- Kokiu būdu rusai pervežė lietuvius į kitą upės pusę juos nenužudžius?

II

Prieš Velykas važiavo du ūkininkai braivoran parsivežti degtinės. Vienas vežėsi trijų litrų talpos bertainiuką, o antras penkių.

Bevažiudami ant kelio atrado pilną degtinės bertainį 8 litrų talpumo, kurią jiedu pusiau atsipildami po 4 litrus kiekvienas.

Kokiu būdu jiedu tą degtinę pasidalino, neturėdami kitų indų saikavimui?

Kas išspręs tuos galvosukius, teprišiučia «Vilties» Redakcijai iki gegužės 1 dienos; mes paskelbsim žurnale, o gal net ir dovaną pasikirsim.

◆◆◆◆◆

Suraskit, kur čia yra generolo žmona?

SKAITYK IR PLATINK VIENINTELĮ
PIETŲ AMERIKOJ ŽURNALĄ

“VILTIS”

IS "VILTIES" S-GOS VEIKLOS

B. L. J. S-gos "Viltis" viešas pareiškimas.

Memorandumas.

Šių metų kovo 17 d. įvykusiame B. L. J. S-gos «Viltis» skyrių valdybų suvažiavime dėl S-gos vedamos krypties priimtas šis Memorandumas:

B. L. J. S-gos «Viltis» visų skyrių valdybų bendras suvažiavimas, Centro V-bos sukvietas šių metų kovo 17 d., konstatavęs, kad São Paulo lietuvių kolonijoje eina įvairūs gandai ir kitoki užsipuolimai ant B. L. J. S-gos «Viltis» su tikslu jai pakenkti ir išdiskutavęs bendrą S-gos padėtį sąryšį su kai kurių mūsų kolonijos vadų vedama politika, vienbalsiai nutarė pareikšti viešai, kad Brazilijos Lietuvių Jaunimo S-ga «Viltis» savo idėjomis ir nusistatymu yra vieninga ir drausminga organizacija, kuri ir toliau eina ir eis tuo pačiu keliu, kokiu ėjo nuo pat įsikurimo pradžios, kad jokie pašalinių asmenų norai ir troškimai nesugebės ją išardyti ar suskaldyti ir kad ji, iškelus savo vėliavą aukštai, žadins ir toliau jaunimo tarpe Tėvynės meilę ir tautinę sąmonę, nepasiduodama jokioms inspiracijoms bei klatingiems pavilijimams.

Po memorandumu pasirašė *Centro Valdybos nariai*: V. Godliauskas, St. Butrimas, St. Puišys ir Petras Šukys.

Bom Retiro skyriaus Valdybos nariai: St. Puišys, K. Šliumba, J. Bartkus ir R. Dabrickas.

Mookos skyriaus Valdybos nariai: V. Nalivaika, St. Butrimas, A. Serbenta, Vl. Milius ir J. Juodgudis.

Villa Bellos skyriaus Valdybos nariai: Petras Šukys, Pranas Šukys, A. Rukštytė, J. Kaupas ir J. Masiulis.

"Vilties" S-gos suvažiavimas.

Kovo 17 d. Mookos D-ro V. Kudirkos mokykloje įvyko B. L. J. S-gos «Viltis» visų skyrių valdybų suvažiavimas, kuris Centro Valdybos buvo sukvietas svarbiems klausimams apsvarstyti.

Suvažiavimui pirmininkavo Centro Valdybos pirmininkas p. V. Godliauskas, sekretoriaus St. Puišys.

Svarstant Br. L. J. S-gos «Viltis» bendrą padėtį ir išdiskutavus šį klausimą visapusiškai suvažiavimas priėmė memorandumą, kuris nutarta viešai paskelbti spaudoje. (Memorandumo įžangą talpinam šiame numery — Red.).

Šiame memorandume yra išsirta visais S-gos klausimais, kaip choro, buvusios Centro Valdybos, patalpų ir kitais.

Žurnalo «Viltis» palaikymui nusistatyta tuojuo po Velykų suruošti bendromis S-gos jėgomis didesnę koncertą — balių, kurio visą gryną pelną skirti žurnalo Administracijai. Taip pat priimtas nutarimas skirti 25 % žurnalo reikalams nuo kiekvieno skyrių rengiamo vakarėlio gryno pelno.

Suvažiavimui baigiantis dar padarytas svarbus nutarimas, tai iškilmingai paminėti gegužės 5 d. Motinos dieną. Tuo klausimu rūpintis išrinkta komisija iš trijų asmenų: p. St. Butrimo (Mookos skyriaus), p. Petro Šukio (Villa Bellos sk.) ir p. Dabricko (Bom Retiro). Tai komisijai palikta visos teisės kooptuoti į komisiją tinkamus asmenis ir kviesti savo nuožiūra artistus bei kitus programos vykdytojus.

Suvažiavime dalyvavo be valdybų narių dar keletą svečių viltiečių.

Pasibaigus suvažiavimui visi išsiskyrstė su pakelta nuptaika, pasiriję dirbti dar su didesne energija s-gos gerovei ir visos kolonijos naudai.

Priimtą memorandumą pasirašė visi suvažiavimo dalyviai, išskyrus svečius, kurie dalyvavo tik su patariamuoju balsu.

Koresp.

Viltiečių susirinkimas Mookoj.

Kovo 11 d. 8 val. vakaro Mookos mokykloje įvyko «Vilties» S-gos Mookos skyriaus susirinkimas, kuriame dalyvavo virš 30 narių ir Centro valdybos atstovai p. p. V. Godliauskas ir St. Puišys.

Susirinkimą atidarė valdybos pirmininkas p. V. Nalivaika trumpa kalba, pasiūlydamas į prezidiumą p. p. St. Butrimą, J. Juodgudį ir A. Serbentą. Susirinkimui pirmininkavo p. Butrimas.

Iš valdybos pranešimo paaikšėjo, kad numatyti darbai negalėjo būti įvykdinti ne dėl nuo valdybos priklausančių priežasčių, bet dabar išsiaiškinus visiems dalykams darbas vėl eis normaliu keliu.

Buvo dar kalbėta choro reikalu ir čia nusistatyta jokioms provokacijoms nepasiduoti, o atbulai chorą dar labiau sustiprinti.

Iš atskirų nutarimų pažymėtinas viešo vakaro surengimas, kuris numatytas rengti balandžio mėnesį. Veikalas jau parinktas ir repetuojamas.

Kitus klausimus liečiančius S-gos veiklą išspręsti pavesta skyriaus valdybai kartu su visų skyrių valdybomis bendrame posėdy, kuris Centro V-bos kvietimu įvyks šio Kovo 17 d.

Susirinkimas praėjo gan rimtai. Iš viso ko buvo matyt, kad skyriaus nariai kaip vienas yra pasiryžę ir toliau dirbti ta pačia kryptimi susipietę po «Vilties» vėliava.

Koresp.

P. FELIKSAS ČEMARKA.

Br. L. J. S-ga «Viltis» kas kart gauna vis didesnę pritarimą mūsų kolonijos narių tarpe, kas kart įgija daugiau simpatijos ir pas atskirus veikėjus, kurie nieko neatbodami stoja su visu pasišventimu į Sąjungos narių eiles. Iš tokių atsidasusių «Vilties» S-gai galime paminėti p. Feliksą Čemarką, kuris ne tik kad įstojo į Sąjungą nariu, bet dar ją ir medžiaginiai gausiai remia, nekalbant jau apie tai, kad savo patarimais ir nurodymais daug padeda S-gos veikimo išplėtimui.

P. F. Čemarka mūsų kolonijoje yra stambus biznierių; turi atidaręs pirmą lietuvių fabriką gėrimo išdirbiniams gaminti, kurį yra pavad. Destillaria «Vilnius» (Jo adresas — rua Ubaldino Amaral, 66). Be to yra žymus veikėjas, ypatingai su visa siela atsidavęs ūkininkų reikalams. Buvo visą laiką Ūkininkų Draugijos «Grūdas» pirmininku, o dabartiniu metu tas pačias pareigas eina ir Žemės Ūkio Kooperacijos bendrovės tuo pačiu vardu.

Linkime P. Čemarkai ir toliau sekmingai darbuotis kolonijos labui, o jo bizniui pilno klestėjimo.

St. P.

Mookos skyriaus Valdyba.

Br. L. J. S-gos «Viltis» Mookos skyriaus Valdybą sudaro:

Pirmininkas — Mok. V. Nalivaika,

V. pirmin. — St. Butrimas,
Iždininkas — Vl. Milius,
Sekretorius — A. Serbenta,
Reikalų vedėjas — J. Juodgudis.

Revizijos komisija: Mok. Z. Nalivaikienė,
Pr. Braslauskas ir V. Grabauskas.

«Vilties» Sąjungos Balius.

Einant Centro Valdybos nutarimu Gegužės 9 d. vienoje miesto salėje rengiamas didelis koncertas — balius Sąjungos žurnalo «Viltis» palaikymui.

Paruošimo darbui yra suorganizuotas atskiras komitetas, kuris nustatys programą ir kitą visą tvarką.

Smulkmenas parašysim kitame «Vilties» numery.

MŪSU REMĖJAI.

Br. L. J. S-gos «Vilties» žurnalo palaikymui aukavo šie asmenys:

Kun. Jeronimas Valaitis, pirmasis São Paulo lietuvių kolonijos kapelionas, o dabar Lietuvoje Gižų parapijos klebonas . . . 200\$000
P. Konsulas Povilas Gaučys . . . . 100\$000
Ponai Feliksas ir Apolonija Čemarkai . 100\$000

Gerbiamiems mūsų remėjams — prieteliams už stambias aukas tariame širdingą ačiū.

Br. L. J. S-gos «Viltis» Centro Valdyba ir «Vilties» Redakcija.

Br. L. J. S-gos «Viltis» įstatai registruoti.

Šių metų kovo 10 d. Centro Valdybos pas-tangomis tapo registruoti Valdžios įstaigoje (Registro de Titulos e Documentos — cartorio do Dr. Arruda) «Vilties» S-gos įstatai.

Registracijos numeris 1.110 (knyga A, nr. 2.)

Įstatai turi 9 perskirimus (capitulos) su 33 paragrafais.

Centro Valdyba įregistruota šiame sąs-tate:

Pirmininkas — V. Godliauskas,
Vice pirmininkas — St. Butrimas,
Sekretorius — St. Puišys,
Iždininkas — A. Šimbelis ir
Valdybos narys — Petras Šukys.

Įstatai tapo paskelbti Vyriausybės Žiniuose (Diario Oficial) šių metų kovo 10 d. Nr. 55.

Taigi «Vilties» S-ga dabar yra legalė organizacija ir naudojasi visomis juridinėmis teisėmis.

SÃO PAULO KRONIKA

Atvyks nauji mokytojai.

Lietuvos spaudos žiniomis, į São Paulo DURL tapo paskirtas naujas mokytojas p. Las-tauskas, kuris turėjo išvykti iš Lietuvos kovo mėnesio pradžioje.

Dabar gautas naujas pranešimas, kad yra paskirtas dar vienas mokytojas p. Bakšys. Tokiu būdu mūsų kolonijoje intelektualinės jėgos padidės.

Atvyks antras kunigas.

Iš Lietuvos gauta žinia, kad J. E. Kauno Arkivyskupas davęs savo sutikimą antram kunigui vykti į Braziliją. São Paulo Arkivyskupas jau pereitais metais suteikė savo «placet». Taigi mūsų kolonija turės du kunigus.

Susiorganizavo kooperacijos bendrovė «Grūdas».

Šiomis dienomis Ūkininkų draugijos «Grūdas» valdybos pastangomis tapo suorganizuota Žemės Ūkio kooperacijos bendrovė «Grūdas» pajū pagrindais. Tos bendrovės pagrindinis tikslas — įkurti lietuvių žemės ūkio koloniją, ir įvairiais būdais remti mūsų kolonistus. Pajaus dydis nustatytas 100\$000 ir įstojamasis vienkartinis mokesnis 15\$000. Steigiamam susirinkime į bendro-

«Vilties» chorai.

«Vilties» chorų repeticijos eina šia tvarka.
Bom Retiro skyriaus — pirmadieniais ir ketvirtadieniais.

Mookos — antradieniais ir penktadieniais:

Villa Bellos choro trečiadieniais ir šeštadieniais, *visur nuo 7 ½ iki 10 val. vak.*

Chorus veda p. J. Stankūnas.

vė įstojo 21 narys. Į valdybą įeina ir du viltiečiai: p. p. F. Čemarka ir V. Godliauskas.

Kuriamoji lietuvių žemės ūkio kolonija bus pavadinta vardu «Nemunus».

Bus steigiamas Aero Klūbas.

Nesenai atvykęs iš Lietuvos lakūnas p. St. Jurevičius mano įsteigti čia São Paulo mieste Lietuvių Aero Klūbą. Pasitarimas tuo reikalu įvyks balandžio 10 d., kur bus paruoštas statuto projektas ir paskirta diena steigiamajam susirinkimui.

Smulkios žinios.

— Atvyko į São Paulo Lietuvos bokso lengvo svorio čempionas p. *Draugelis*, kuris susitaręs su vietiniais lietuviais boksininkais, mano įsteigti lietuvių bokso klūbą.

— Metinis visuotinas L. K. Šv. Juozapo Bendruomenės narių susirinkimas įvyks Balandžio 19 d.

— São Paulo Lietuvių Klūbas kovo pabaigoje buvo suruošęs viešą koncertą — balių, kur programos išpildyme be lietuvių dainininkų dar dalyvavo brazilų ir italų solistai.

— Rio de Janeiro Lietuvių Sąjunga «Vilnis» balandžio 15 d. apvaikšėjo savo dviejų metų sukaktuves.

Nuo Redakcijos.

Trečias «Vilties» žurnalo numeris išeis šio balandžio mėnesio pabaigoje.

Tikimės, kad šiais metais išeis visi (12) numeriai, ir gerbiamieji prenumeratoriai neliks nuskrūsti.

Redaguoja St. Pušys.

Kiekvienas susipratęs lietuvis skaito vienintelį P. Amerikos lietuvių žurnalą «VILTIS»

LIETUVII!

Prisimink, skaitytojau, kad jau laikas atnaujinti žurnalo prenumeratą.

Jei dar nuolat tave nelanko «VILTIS», tad pasiskubink išsirašyti.

J. FRIZZO & CIA. BANKINIAI NAMAI

Įkurti 1900 metais

Rua Mauá Nr. 207

Skyrius RUA 15 DE NOVEMBRO, 41

São Paulo

Laivakortės ir šamados į visas pasaulio šalis.

Piniĝinės perlaidos — siunčiame pinigų į Lietuvą ir kitas pasaulio šalis.

UŽSIENIŲ VALIUTĄ perkame ir parduodame geriausiaiomis kainomis.

INDELIAI IR EINAMOSIOS SASKAITOS

Priimame indelius, mokame nuosimčius ir teikiame knygeles (cadernetas).

Kalbame lietuviškai ir kitomis kalbomis.

Teikiame informacijas raštu į provinciją.

REDAKCIJA rankraščius taiso savo nuožiūra.

Nesunaudotų rankraščių savo lėšomis negražina. Už skelbimų turinį neatsako. Siunčiant Redakcijai korespondencijas, raštus ar laiškus, visada turi būti nurodyta siuntėjo vardas, pavardė ir tikras adresas.

ŠAMADOS

J. FRIZZO BANKINIAI NAMAI

Isac Cogan tarpininkaujant, darome šamadas iš viso pasaulio šalių, už prieinamiausias kainas ir su pilnomis garantijomis.

Rua Mauá, 207 - S. PAULO - Tel. 4-3345

« VILTIES » ŽURNALAS GAUNAMAS

Luz stoties kioske; José Paulino vaistinėje; prie Centralinio Pašto laiptų ir kampo; Rusų vaist. Mokoje; Menkaičio krautuvėj S. Annoj; Kirilausko krautuvėje Villa Anastazijoj, pas atskirus platintojus ir Redakcijoj.

SANTOS: S. P. R. stoties kioske.

Prisiekusis Vertėjas MIGUEL OCOUGNE

RUA 15 DE NOVEMBRO 32 sobreloja
Tel. 2-6393 — SÃO PAULO

Daro vertimus iš visų kalbų ir paruošia visokius dokumentus, kaip antai: chamadas, naturalizacijos, carteiras de identidade, carteiras profissionaes ir kitus dokumentus.

Kalbama lietuviškai

Dr. S. MEITIN

(Diplomuotas Vokietijos ir Rio universitetuose)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vakaro.

· Ultravioletiniai spinduliai.

SUSIKALBAMA LETUVIŠKAI

Rua Barão de Itapetininga, 139

Salas 8 - 9 - Telef. 4-0715

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universitetuose 1914 m. laidos)

RUA YPIRANGA, 193 - ap. 4 (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316.

Ligonius priima kasdien: nuo 3 iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 10 val. iki 12 val.

Vidaus, nervo-psichinės ir moters ligos.

Specialė klinika venerinių ligų (triperis, sifilis, šankeris)

Laboratorija: tyrimas šlapumo, kraujo mikrobų ir t. t.

Daktaras

A. JAZARA - SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.)

Vidaus ligcs, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 - 12 v. ryt. ir 3 - 7 v. v.

Ladeira Porto Geral, 12 sobr.

2.º Andar - salas 4 e 5

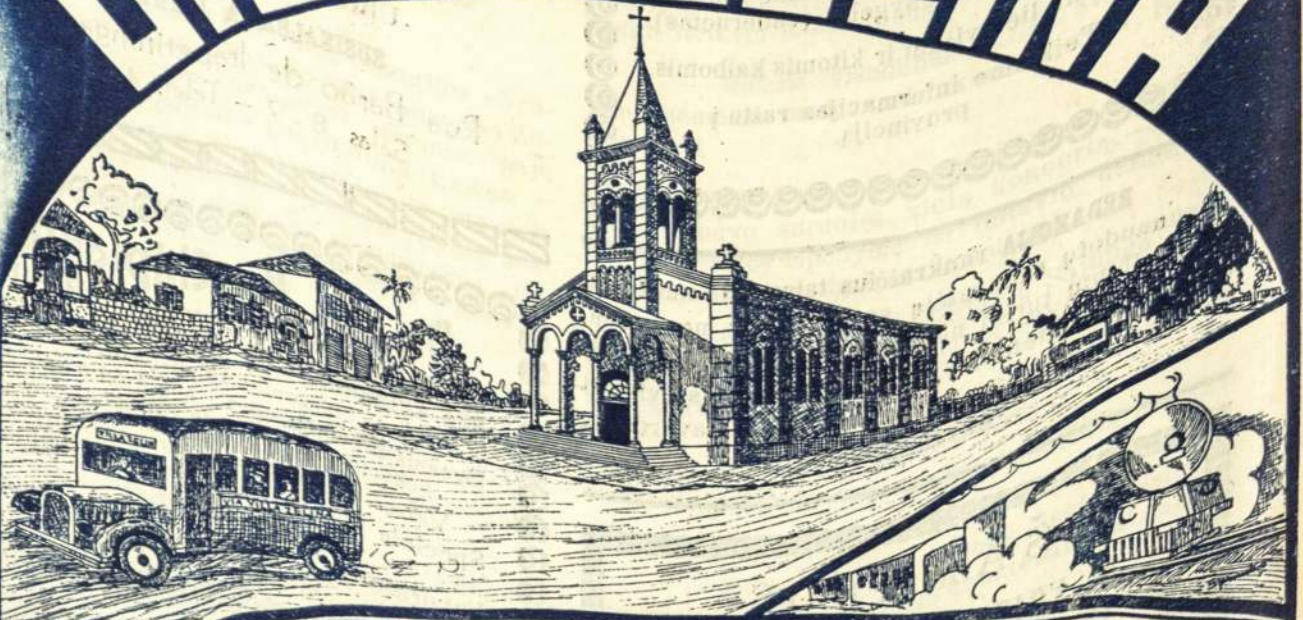
(kampas Boa Vista ir 25 de Março)

Gyv. butas ten pat 5 auk. Tel. buto 2-5068.

VILLA ZELINA

AUKŠTA VIETA, GERAS ORAS, PLAČIOS GATVĖS, SVEIKAS VANDUO, ELEKTROS
 ŠVIESA, LIETUVIŲ, BAŽNYČIA IR T.T. BONDŽIŲ, AUTOBUSŲ IR TRAUKINIŲ SUSISIEKIMAS
 SKUBEKIT. ISIGYTI NUOSAVĄ ŽEMĖS SKLYPĄ! DUODAMA MATERIOLAS IŠSIMOKĖ-
 JIMUI, DAR YRA ŽEMĖS PO 10#000 UŽ M² ILGAM IŠSIMOKEJIMUI. TEIRIAUTIS:
 PRAÇA ANTONIO PRADO Nº3 SOB. TELEPHONE 2-5023
 VIETOJE:
 PAS KARLOS KORKISCHKO
 AV. ZELINA Nº 33
 ŽEMĖS SAVININKAS CLAUDIO MONTEIRO SOARES.